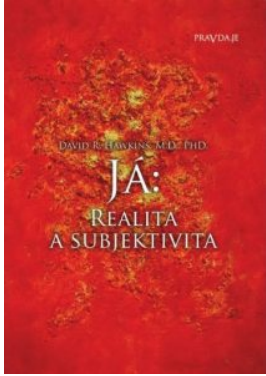

Kapitola 14: Úvahy

Předcházející část: Kapitola 13: „Mysl“

<p>JÁ: REALITA A SUBJEKTIVITA</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2020</p>
--	---

Otázka: *Jaké jsou poznatky o fyzické smrti?*

Odověď: Strach z fyzické smrti je základem mnoha dalších lidských úzkostí a objasnění toho, oč se jedná, je proto užitečné. Existují dvě důležité skutečnosti, které nejsou všeobecně známé, ale o kterých je dosti důležité vědět. První je to, že člověk ve skutečnosti neprožívá vlastní fyzickou smrt, protože v okamžiku vypršení životnosti těla prožívající / svědek / povědomí okamžitě a bezbolestně opustí tělo a okamžitě se cítí svobodně a cítí velkou úlevu. Překvapením je objev, že člověk není koneckonců mrtvý, ale značně živý. Svě bývalé tělo vidí jako neatraktivní nebo nežádoucí. Znovuzrozené já je teď zaujaté znovu objevenou nesmrtností a novými možnostmi, do nichž se člověk probudil. Tělo bylo jako klec, z níž je člověk nyní osvobozen. Tělo nikdy nebylo zdrojem pocitu „já“ nebo existence, ale jen částí jeho identifikace s obsahem.

Druhá zajímavá a osvobozující skutečnost, která eliminuje hodně úzkostí ze smrti je ta, že čas fyzické smrti byl již karmicky nastaven. Přestože časování bylo určeno narozením, povaha a okolnosti spojené s touto událostí nejsou přednastaveny, ale jsou ovlivněny jinými faktory a možnostmi. To může zahrnovat psychologické procesy, jako je vina, výběr symbolických mechanismů úmrtí, riskování, rozhodování v oblasti zdraví, kulturní vzory a, což je důležité, systémy víry, které drží ego / mysl.

Vědět, že člověk není a ve skutečnosti nemůže zažít vlastní fyzickou smrt a že čas je již předem nastaven, hodně zmírňuje zbytečné starosti. Jediná skutečná „smrt“, která je skutečně možnou zkušeností, je konečná smrt smyslu pro já jako ega. Dokonce i tahle těžká zkouška nemusí být prožita, protože může být odmítnuta tak dlouho, jak si člověk přeje, a ani skutečná smrt nemůže nastat bez toho, aby k ní člověk dal vnitřní souhlas.

Protože ego předpokládá, že je tělo, věří, že „nikdo nikdy nepřežil smrt, aby nám řekl, jaké to je.“ To je falešná víra, která zmizí nad úrovní vědomí 600, kde si člověk předchází inkarnace a fyzická úmrtí nejen snadno pamatuje, ale také si velmi jasně připomene okolnosti a význam každé smrti.

Obecně platí, že pokud je vědomí entity nižší než 200, smrt může být příležitostí pro reakce ze smutku, zlosti, zášti nebo ztráty. Nad úrovní 200 představuje smrt vzdělávací příležitost, která slouží k povzbuzení povědomí. Na vyšších úrovních představuje smrt příležitost k velkým skokům v povědomí.

Nejedná se o fyzično předchozích životů, ale důležité jsou duchovní lekce, které se člověk naučil. Při pohledu na sekvence doby života můžeme vidět vývoj vědomí prostřednictvím jeho různých fází učení.

Říká se, že po fyzické smrti trvá průměrné duši přibližně tři dny, než se zcela přestane ztotožňovat s tělem a odpojí se od něho, včetně práce ve fázích popírání, truchlení a vzdávání se připoutanosti. Proto je obecně doporučeno počkat tři dny s pohřbem nebo kremací, aby se zabránilo přerušení procesu separace. V každém případě může být vhodný čas určen testováním svalů.

Pokud budeme obecně tvrdit (ptát se) svalovými testy, že “ je moudré čekat tři dny před likvidací těla“, odpověď, kterou dostáváme, je ano. Méně vyvinutým duším zpravidla trvá přechod déle než těm, které jsou více vyvinuté.

Otázka: *Jádro ega je často označováno jako sobectví, zatímco duchovní cíl je nesobeckost. Jsou to protiklady?*

Odpověď: Všechny zdánlivé dvojice protikladů jsou iluzí polarity, která vzniká automaticky z postojů. To, co určuje povahu aktu, je záměr. Záměrem sobectví je dostat a získat a jeho účelem je přežití, zatímco účelem nesobeckosti je sloužit a dávat. Při zvažování těchto kontrastních motivů se člověk musí vyvarovat dalšího postoje, to znamená označovat sobectví jako špatné nebo chybné a nezištnost jako dobrou nebo správnou. Jedná se pouze o různé stupně vývoje vědomí a jsou to alternativy, ne protiklady.

Původ sobectví je vidět ve zvířecím světě a funguje ze zbytkové zvířecí struktury v lidském mozku. To se zjevně projevuje u malých dětí. Je to část instinktů přežití, které usilují o uspokojení potřeb a přání, stejně jako chutí a biologických pudů. Tyto popudy se rozšiřují v lidském životě, stejně jako ve světě zvířat, na jídlo, vodu, teritorialitu, hranice, majetky, kamarády, atd. V dospělosti se to dále rozšiřuje na akvizice, symbolické ceny a nekonečné hledání zisku a výhod. Jejich nadbytek je definován jako chamtivost a člověk je může vidět v mentalitě zvířecích skupin jako rivalitu pro pozici „alfa samce“ nebo „alfa samice“.

Z biologického a psychologického hlediska je vlastní zájem zdravý, a je nezbytný pro přežití a sebevědomí, ale stává se patologickým narcismem, když se ego v sobě odráží a všechny akce vztahuje jen k sobě. Základní premisa sobeckosti je „chci.“

Toto chtění může eskalovat až k obsedantní touze a závislosti.

Jak se vědomí vyvíjí, stejně jako dítě, naučí se vzdát infantilní iluze, že chtění ega nebo jeho hypotetická práva a očekávání musí být splněna, aby se mu úspěšně dařilo. Dětské narcistické ego se pak posune z úrovně dítěte a jeho vztahu k matce a objevuje, že přežití a úspěch závisí na schopnosti vzdát se infantilismu a na spolupráci. Naopak, ego nyní přijímá lásku a učí se sdílet a být trpělivý, a tento přechod je podporován systémem odměn přiměřeného a zodpovědného rodičovství. Pokud tento typ rodičovství chybí, infantilismus přetrvává spolu s doprovodem odporů, hněvu a sebelítostí. Zralost znamená, že se člověk má naučit nalézt potěšení v nelineárních doménách významů a lásky. Objeví, že štěstí není vnější zisk, ale vnitřní uspokojení, takže v plné zralosti potěšení pochází z toho, čím se člověk stal, nikoliv z toho, co má nebo dělá.

Infantilní ego doufá v zisk uchopením a získáním. Později se ho učí získat výkonem (dobré známky ve škole atd.), produktivitou a vnitřním potěšením, které doprovází naplnění nelineárních duchovních hodnot. Jak postupuje, stane se více nezávislé a přestane se snažit ovládat ostatní.

Egoismus a sobectví jsou velmi zranitelné stavy a vedou k nekonečné obraně a touze po souhlasu a dohodě. Více zralé ego se stává čím dál víc nezávislejší a nakonec se naučí, že jeho zdroj štěstí a bezpečnosti pochází zevnitř. S tímto pochopením jsou duchovní cíle stále důležitější a integrita se stává měřítkem štěstí. To vede k vývoji vědomí, ve kterém se konečným cílem stává dokonalost vztahu člověka s Bohem.

Ačkoli se nejprve domnívá, že Bůh je „někde vně“, zároveň tuší, že zdroj života je uvnitř, a nakonec se Přítomnost odhaluje jako Já, které překračuje všechno rozlišování mezi „vnitřním“ a „vnějším“, ale je „ve všem přítomné“. Nejvyšší je současně imanentní a transcendentní.

Mohli bychom nazvat tento vývoj vědomí, který sleduje vzory ega, jako „vlastní“ cestu k Bohu (ve které postupná kapitulace narcistického jádra ega vede k objevu, že skutečný zdroj štěstí, naplnění a radosti je Já). Mnoho výrazů ega, včetně jeho marnivého myšlení, přesvědčení atd., lze považovat za projev grandiozity, kdy ego lpí na tom, že jeho myšlenky jsou cenné a jeho postoje jsou správné a důležité. Sobectví je základem marnivosti a iluze.

Otázka: *Obvykle se uvádí, že sobectví, touha a chamtivost pochází z nedostatku.*

Odpověď: Toto tvrzení by mohlo být obráceno ve svůj opak, že sobectví je výsledkem přebytku marnivosti a chtění. Neexistuje žádný nedostatek kvůli očekávání nebo požadavkům. Nadměrná touha vytváří iluzi nedostatku, stejně jako zdánlivé finanční problémy jsou vytvářeny většími výdaji než příjmy. Touha založená na realistické potřebě vede k pocitu naplnění, když je uspokojena. To je pocit naplnění a míru. Naproti tomu osoba, která je řízena žádostí, není schopna dosáhnout uspokojení a říkáme, že je „řízena“ svým slunečním pletencem (solar plexus), protože chtění, jako převládající úroveň vědomí, nemůže být uspokojené.

Kromě obvyklé chamtivosti po bohatství, pozici a vlastnictví se může touha zaměřit na mnoho dalších věcí, jako jsou nové zážitky, novinky, vztahy, sex, vzrušení, sláva, vítězství, obdiv, úvěr, moc a kontrola nad ostatními a množství symbolů.

Otázka: *Jaký je rozdíl mezi normálním vlastním zájmem a sebeúctou od sobectví?*

Odpověď: Zdravý vlastní zájem zahrnuje starosti o blaho ostatních, zatímco sobectví ignoruje druhé lidi. Vlastní zájem není pro ostatní ničivý, je tedy integrovaný a zvyšuje sebeúctu. Egoismus je separatistický a snaží se získat zisk na úkor druhých, což vede ke ztrátě vnitřní sebeúcty. Je to tedy zranitelná, neintegrovatelná a iluzorní vnitřní inflace, která vede ke ztrátě sebedůvěry. Iluze, která pohání touhu a chutě, je, že předmětu touhy je dán přehnaný význam a má nafouknutou hodnotu a přitažlivost. Jakmile člověk objekt získá, ztrácí svou kouzelnou auru a svůdný obraz je nyní promítán na další objekt touhy. To je dobře známé v oblasti sexuálních vztahů, kde je dobývání cílem a přitažlivost požadovaného objektu po poblouznění rychle zmizí. Objekt touhy proto ne-existuje v realitě a to, o čem člověk usiluje, je iluzorní příslib nafukované hodnoty. Svůdný půvab přitažlivosti je promítán inflací z ega, které používá požadovaný objekt jako zdroj štěstí. Protože pravý zdroj štěstí pochází zevnitř, chtění nebo touhu nelze uspokojit, protože je to nepřetržitá projekce specialit na vnější jevy a je to tedy honba za fantazií. Když je jedna touha naplněna a uspokojena, pak se zaměří a přesune na další předmět touhy v nekonečném sledu.

Jak se vědomí vyvíjí progresivním odkládáním postojů, mechanismus touhy nakonec ustoupí a potěšení vyplývá z realizace vnitřních cílů. Pocit soběstačnosti nahrazuje potřebu, když člověk zjistí, že zdroj štěstí je uvnitř. Čeho je třeba se vzdát, nejsou objekty touhy, ale kvalita touhy a přisuzování přehnané magické hodnoty objektům touhy. Po přezkoumání bude zjištěno, že tato inflace hodnot je pouze živočišná energie. Kvůli přežití zvíře neustále hledá externě. Většina údajně lidského chování se neliší od výjevů, které lze pozorovat v jakékoliv skupině primátů. Hlavní rozdíl, který uvidíme, je, že i když primáti vydávají zvuky, spoléhají se při komunikaci více na řeč těla.

Otázka: *Jakou hodnotu mají dechová cvičení?*

Odpověď: Toto je zvláště užitečné při poznání, že člověk „uvízl“ na nižší úrovni a příliš mnoho energie se nahromadilo v dolních čakrách. Pro využití dechových cvičení je nutné mít nějaké informace o éterickém těle a energetickém systému čaker. Sexuální energie se může akumulovat v základní čakře. Nenávisť, závist, žárlivost, pomsta a zášť jsou energie ve slezině, zatímco ambice, zisk, ovládnutí, agrese a sobectví jsou energie soustředěné ve slunečním pletenci (solar plexus).

Srdce je centrum lásky a odpuštění. Hrdlo se týká komunikace, výrazu a tvořivosti. Třetí oko neboli čakra čela se týká duchovního vidění a korunní čakra je ve vztahu k Božímu vědomí.

Základní duchovní / životní energie je obvykle označována jako „či“, nebo energie kundalini, a stoupá nejenom speciálním kanálem v páteři, ale také akupunkturním a nervovým systémem těla a klesá dvanácti hlavními meridiány, které nakonec dodávají životní energii všem důležitým orgánům těla. Tyto energie a akupunkturní body souvisejí současně se všemi specifickými svaly a svalovými skupinami. To je základ pro klinické testování svalů, které se používá jak diagnosticky, tak terapeuticky. Distribuce toku energie je pozměněna postoji a mentálními pozicemi. Při klinickém testování svalů odhaluje slabost svalové skupiny orgán, který je patologicky ovlivněn, a ten také souvisí s konkrétním akupunkturním bodem. Negativní postoj nebo systém víry je odhalený dalším svalovým testováním a je požadováno opravné prohlášení.

Celkově je energetická úroveň duchovního / akupunkturního energetického systému zprostředkována žlázou brzlíku (thymus), která leží těsně za horní částí hrudní kosti. Funkcí thymusu je podporovat imunitní systém těla. Vytváří tzv. „zabijácké buňky“, nebo T-buňky, které ničí invazivní organismy. Energie brzlíku je vyčerpána vnitřním a vnějším namáháním, způsobeným především negativními emocemi a postoji, které kalibrují pod úrovní 200.

Nejzákladnější, jednodušší a nejúčinnější dechové cvičení je dýchání duchovní energie do páteřního kanálu míchy, skrze který teče ze základních neboli dolních čakr až do srdce, třetího oka nebo do korunní čakry. To je základní technika používaná v mnoha duchovních školách, při které si člověk prostě zobrazuje tok energie páteřním kanálem s každým vdechnutím. Současně necháme energii téci na vyšší místo. Tato technika je často používána během počáteční fáze formální meditace, ale může, sama o sobě, představovat meditativní praxi.

Když si člověk představuje světlo vědomí jako energii plynoucí páteří do vyšších čakr, bude téměř okamžitě cítit posun energie a změnu vnitřního pocitu. Navíc k tradičním tělesným čakrám existuje duchovní energetické tělo nad korunní čakrou. Člověk může táhnout energii nahoru přes vyšší čakry a představovat si, že prochází korunní čakrou k vyššímu duchovnímu tělu a dále k Bohu. Energií si obvykle představujeme jako světlo nebo osvětlenou, láskyplnou energii božského původu.

Složitější a specializované techniky dýchání jsou vyučovány různými duchovními školami. Před tím, než si nějakou zvolíme (např. pranayama), měly by být zkontrolovány pomocí svalového testu, aby se zjistilo, zda je jejich kalibrovaná úroveň energie vhodná pro praktikujícího.

Otázka: *Existence duchovního energetického systému a dechové techniky mohou znít cize lidem ze západu. Mají skutečně praktickou hodnotou pro uchazeče?*

Odpověď: Ano, jsou obecně prospěšné. Existují také specifické problémy, při kterých mohou být dechová cvičení velmi užitečná. Například osoba, která je posedlá sexem, může najít úlevu dýcháním energie od základní čakry k vyšším energetickým centrům. Stejně tak člověk polapený ve zdánlivě neřešitelné nenávisti, žárlivosti, vině, nesnášenlivosti nebo pomstě najde úlevu nadechováním nadměrné energie, která byla zablokována v čakře sleziny. Příliš ambiciózní,

materialistická nebo chamtivá osoba bude mít prospěch ze snížení tlaku energie, která se nahromadila v solárním plexu. Nemocné srdce bude mít úlevu z dýchání energie ze srdce do třetího oka nebo korunní čakry tak, aby se energie osobní lásky (kde byla ztráta vnímána) převedla do lásky Boží, která nikdy nemůže být ztracená. Osoba, která postrádá duchovní porozumění, povědomí nebo zření, vydechujte více energie do čela neboli do třetího oka.

Existují klasické a časem prověřené techniky (klasické jógy, ne hathajóga), které závisí téměř výhradně na dechové meditační praxi. Existuje mnoho zajímavých knih o subjektivních zkušenostech, které vznikají z těchto technik, které ovlivňují tzv. energii kundalini (duchovní).

Všechny duchovní praktiky jsou ve své podstatě silnější, než si naivní hledající uvědomuje. Měli byste k nim přistupovat s respektem a uchazeč by měl získat odpovídající informace o přípravě. Existuje množství duchovních praktiků a léčitelů každé odrůdy. Pořekadlo „caveat emptor (prodej bez záruky)“ platí a je třeba na ně dbát. Naivní hledající jsou často pod nátlakem nadšenců, aby se účastnili závadných praxí a navštívili charismatické tzv. léčitele psychiky, aury, channeling, duchovní porody, transová média, proroky a mluvčí slavných mrtvých osobností.

Také existují přesvědčivé pozvánky připojit se k různým exkluzivním sektám, mystickým kultům a podobně, a být zasvěcený do starodávných tajemství a mystických sil.

Je důležité si vzpomenout na vysoké učení: „Nepřísahajte ani nevyžadujte přísahu, nečiňte jakékoli sliby nebo závazky, ani se nedopouštějte jiného otroctví, protože v nich jsou skryté neviditelné důsledky a karmické závazky.“ Pamatujte na to, že věrnost patří pouze Bohu, vztahu člověka s Bohem a čistotě a svatosti. Žádná organizace nemá u Boha nějakou zvláštní přednost a všechny organizace jsou založené na premisách ega a na iluzích. Svazovat se iluzemi může mít neviditelné karmické následky. Toto jsou varování před nástrahami, kterým je třeba se vyhnout, jak to radí moudří lidé. Je naprosto zjevné, že účelem přísahy je vázat. Ego již má značný náklad závazků a zotročení kvůli mnoha iluzím, a nemusí si přibírat další.

Skupiny, které vyžadují sliby nebo přísahy (některé zahrnují popis démonických důsledků, pokud není přísaha dodržena), slibují zvláštní exkluzivitu, jako jsou tajemství nebo vnitřní cestu k Bohu a zvláštní laskavosti. Je důležité si uvědomit, že neexistují žádná zvláštní tajemství nebo výhody, které by měly být uděleny. Všechno, co je třeba znát, je již k dispozici. Bůh nemá co schovávat, ani avatar ani Osvícení mudrci, pokročilí duchovní učitelé a světci nemají co skrývat. Lidé čestní a s čistým srdcem nemají nic, co by tajili.

Tajemství je plášť, nástroj a modus operandi „sil“, které kalibrují pod úrovní vědomí 200. Pravda se nemusí bát, a proto nemá důvod se skrývat. To, co je záměrně skryté, samozřejmě není integrované, a motivem tajných informací (mantry, symboly, rituály, atd.) je, upřímně řečeno, prodej za cenu, kterou jsou buď peníze, nebo moc nad jinými lidmi.

Organizace, které slibují zvláštnosti, jen apelují na marnivost ega. Ego se nezastaví před ničím, protože nerespektuje žádné hranice kvůli svému narcistickému jádru. Během celé historie monarchové a diktátoři ochotně zničili své vlastní obyvatelstvo, aby uspokojili marnivost ega. Ego si z megalomanie spíše zvolí sebevraždu, než by připustilo, že nemá „pravdu“, či je špatné.

Lidé jsou velmi odolní vůči změnám svých názorů. Je skutečností, že poslední prezident společnosti Flat Earth Society právě nedávno zemřel. Organizace se pomalu přizpůsobují změnám, protože změna znamená, že jejich předchozí pozice byla špatná.

Buddha učil, že základní připoutanost je na smysly, pocity a objekty smyslů, včetně myšlenek. Proto je asketismus společný mnohým duchovním disciplínám a zdůrazňuje, že má hodnotu být bez majetku a světskosti.

Otázka: *Sex a peníze jsou pokušení, které považuje mnoho duchovních skupin za pasti, kterým je třeba se vyhnout.*

Odpověď: Tato tradice má hodnotu, ale také nejednoznačné výsledky. Za prvé to vytváří averzi a pocit hříchu nebo viny z těchto záležitostí. To také zvyšuje jejich význam, a tím vytváří strach. Není to sex a peníze, které jsou problémem, ale připoutanost k nim. Pokud k nim člověk není připoutaný, necítí ani přitažlivost ani averzi. Učitelé, jako byl Ramakrishna, zakazovali svým mladým mužským studentům sex i peníze. Domníval se, že mohou být kontaminováni dokonce i energií sexu nebo peněz.

Protože chamtivost a touha kalibrují pod 200 (jsou na úrovni 125), vyhýbání se jim je pokusem předcházet připoutanosti. Nicméně, touhy po sexu nebo penězích pocházejí zevnitř a mohou zůstat uvnitř ega, i když se jim člověk neoddává nebo podle nich nejedná. Na začátku duchovního výcviku může být vyhýbání tím nejlepším jednáním, protože touhy jsou velmi silné. Pouhá ochota obětovat smyslové potěšení nebo světský zisk je již užitečná ve snaze překonat atraktivitu a instinktivní pudy, a intenzita duchovního závazku je posílená.

Během celé historie a to až do dnešních časů, existoval velký počet známých „guru“, kteří se stali závislými na sexu, moci a penězích, kteří svou činnost skrývali chytrou racionalizací. Ti, kteří vystavují na odiv bohatství, duchovní pozlátko, a kteří schvalují sexuální působení, přitahují mnoho následovníků.

Základ tohoto paradoxu byl odhalen prostřednictvím duchovního výzkumu. Často rané spisy slavného nebo populárního guru kalibrovaly docela vysoko (obvykle ve vysokých hodnotách 400+ až středních 500+). Pak po velkém úspěchu a ohlasu kalibrovaná úroveň guru strmě klesá, někdy dokonce i pod 200. Není neobvyklé, když je velký rozdíl mezi ranými spisy učitele a jeho pozdější úrovní vědomí. V některých případech, a to i v současných či nedávných, výsledné chybné chování způsobí skandál a zděšení, a zbývající následovníci se musí uchýlit k odmítnutí racionalizovat svou pokračující poslušnost vůči kultu nebo skupině přívrženců. Ačkoli úroveň vědomí bývalého guru může významně poklesnout, kalibrovaná úroveň

původních spisů zůstává stejná.

Oddanost osobě v současnosti již padlého guru je samozřejmě škodlivá. Tato skutečnost může způsobit bolestivé zděšení dříve oddanému člověku, ale cesta k osvícení je přísná. Oddanost patří Bohu a nikoli osobnostem. Jak řekl Buddha: „Nezobrazujte mě.“

Podivný a velmi významný je příklad islámského proroka Mohammeda, který kalibroval v úrovni 740, když napsal Korán. Korán kalibruje na 700. Ve věku 38 let Mohamedova úroveň náhle poklesla na 130 a uchopil meč. Je zajímavé, že téměř jakmile byl islám založen, jeho fundamentalistická militantní sekce agresivně zaútočila na jiné národy a zabíjela „nevěřící“ po statisících. Toto začalo během Mohamedova života, kdy byl účastníkem a vůdcem této frakce.

Do dnešního dne klesly islámské národy na velmi nízkou úroveň vědomí a jejich společnosti jsou charakteristické represemi žen, zjevnou krutostí a nenávisť. Je třeba zdůraznit, že to, co je skutečně svaté a od Boha, přináší jen mír a lásku. Tak jsou Mohamed a některé větve islámu polapeny a ovládány satanskou formou negativní energie.

Základním nebezpečím fundamentalistické větve islámu je její přitažlivost pro nejnižší elementy ve společnosti, které touží po okamžitém inflačním posílení ega, když se stanou válečníky džihádu a dostanou povolení zabíjet ve jménu Alláha. Tak se zbraň stává společenským symbolem Boží laskavosti a náboženského zápalu, což vede k duchovní absurditě „svatého zabijáka“.

Postupný pokles islámské kultury byl studován a zdokumentován moderními učiteli (B. Lewis, 2001; P. Watson, 2002; McGeary, 2002).

Dokonce i dítě může vidět absurditu zabíjení lidí ve jménu „Alláha, Všem milosrdného“. Naopak, jak bylo zmíněno výše, Korán kalibruje v úrovni 700. Proto je duchovně integrované následovat Korán, ale nikoliv fanatiky, kteří vyvracejí jeho pravdu pro politickou moc.

Otázka: *Ego a společnost se potýkají s nespočetnými pastmi. Zdá se, že úspěch v duchovní očistě je náročný nebo dokonce odrazující, řada překážek je impozantní.*

Odověď: Existuje řešení, které je pro všechny společné. Jednoduše najít základní postoj, iluzi nebo pohon, vzdát se toho podkladu a mnoho zdánlivých problémů zmizí. Společným motorem nebo přitažlivostí pro ego je v podstatě touha po potěšení. Není to tedy egoismus nebo marnivost, které jsou problém, ale potěšení, které je odvozeno od egoismu v jeho projevech jako marnivost, ospravedlňování se, chtít „mít pravdu“, úspěch, atd. Není to pomsta a nenávisť, které jsou problémem, ale získané potěšení a uspokojení z těchto postojů.

Na úrovni nepřipoutanosti už na člověka netlačí touhy, očekávání či potřeba uspokojení. Fyzický požitek vychází spontánně z činnosti samotné jako příjemné potěšení a může být přerušeno a okamžitě propuštěno bez pocitu ztráty nebo zklamání,

protože každý okamžik je úplný a kompletní v sobě. Pokud hudba přestane hrát, člověk nezažívá ani zklamání, ani to nepociťuje jako neúplnost nebo ztrátu. Není důležité, zda zkušenosti pokračují nebo ne. Přítomnost Já je úplná, trvalá a naprosto naplňující. Nemá žádné potřeby. Všechno nastane spontánně jako výraz své vnitřní podstaty. Není nic a nikdo, co by „způsobilo“ něco.

Jako příklad: když člověk pozoruje útok bojovníků na Středním východě a protiútok, vidí nesmírnou radost a spokojenost, kterou to vyvolává, a které nadále živí nekonečný konflikt a chaos. Je tam skrytá radost z nenávisti, potrestání, někoho dostat a zabít nepřítele, protože se člověk může zároveň cítit nadřazený, ctnostný a dokonce i mučedník. Existuje tajné potěšení při provokaci útoku, takže se člověk může pyšnit tím, že je nevinná oběť. Nenávist je pak nevinná, protože je v právu, a je oslavovaná vlasteneckými, pseudonáboženskými nebo nacionalistickými slogany.

Otázka: *Takové naprosté vzrušení, kouzlo a svádění, jak tedy může být takový „obohacující“ balíček motivů odmítnut?*

Odpověď: Kombinace faktorů plus historický precedens vedou k závislosti na tom, že ego je vyživováno konflikty a potřebuje je šířit. Ega těch, kteří jsou zapojeni do společenských konfliktů, na obou stranách, bobtnají pozorností médií. Publicita přidává palivo do ohně fanatismu a dosáhne své dramatické výšky a absurdity při sebevražedných atentátech. Ty skutečně tvoří „absurdní divadlo“. Lze vidět, že mír by byl hrozbou pro toto melodrama a všechny jeho vědomé a nevědomé odměny. Mír by byl také hrozbou pro vůdce a mnohonásobné zisky (peníze, publicita, význam atd.). Polarizace je tedy pečlivě podporována oběma stranami, a když mír ohrožuje hru, jedna nebo druhá strana obviňuje druhou z další „pobuřující provokace“ s obvyklými výkřiky a výzvami k odvetným opatřením. Všechna tato melodramata zneužívají důvěřivost široké veřejnosti a médií, která živí emocionalitu tím, že dávají podrobnou grafickou pozornost nekonečným zvěrstvům, která byla úmyslně vyrobena pro manipulaci s veřejností prostřednictvím senzacechtivosti.

Tragické video s mrtvým dítětem a nařikající matkou je prakticky rutinní. Celý melodramatický scénář je hrubou manipulací, která je navržena a řízená pro vzplanutí vášni a eskalaci dramatu. Jsou to divadelní scénáře, které jsou nakonec sebe poškozující kvůli nedostatku vnitřní integrity.

Otázka: *To byl podrobný popis a analýza.*

Odpověď: Ano, protože to přesně ukazuje, v jak velkém rozsahu funguje ego, takže člověk dokáže identifikovat stejné jevy v rámci tajných plánů a pletich vlastního ega. Jeho skryté zisky jsou v podstatě stejné jako tato vnější dramata. Ego získává pochmurné potěšení a uspokojení z utrpení na všech neintegrováných úrovních pýchy, hněvu, touhy, viny, smutku a hanby. Tajné potěšení z utrpení je návykové. Mnoho lidí mu zasvětilo celý život a povzbuzují ostatní, aby je následovali. Chcete-li zastavit tento mechanismus, potěšení z odměn musí být

identifikováno a ochotně odevzdáno Bohu. Ze studu ego zablokuje vědomé povědomí o svých machinacích, zejména tajemství hry na „oběť“.

Obrácenou stranou mince u chronického ztroskotance, □□mučedníka, nevinné oběti a beznadějně trpícího je sled nekonečných katastrof, chorob a opakování stejných katastrof. Věznice jsou osídleny recidivisty. Lidé si znovu staví domovy na zaplavených planinách, sotva z nich voda odteče. Znovu staví pod sopkami a v místech, kde hrozí zemětřesení, na plážích kde jsou hurikány, na sněhových svazích a na vodních cestách pod přehradami. Nebezpečná zaměstnání nemají nedostatek pracovníků, extrémní sporty i parašutisté mají dostatek nadšenců. Existuje nekonečné procesí horolezců, kteří se ulezou k smrti, což vyvolává potřebu jejich záchrany. Negativita je tedy příjemně atraktivní. Zvrácenost je jedním z podivných zvrátů ega, kdy se lidé stanou závislými na potěšení a vzrušení z rizika, a na potěšení ze strachu ze smrti a ze zranění. Tajné potěšení z hrůzy je atrakcí pro ego, pro které mají takové aktivity větší cenu než život a mají magické kvality nebo význam.

Otázka: *Potom programy ega nepokračují, pokud nejsou tajně příjemné?*

Odpověď: To je tajemství o tajemství. Odměnou je získat příjemné uspokojení. Ego se naučilo být velmi chytré, aby přežilo. Je schopné uchýlit se k jakékoli lsti nebo sebeklamu a maskování. Svět, kterého jsme svědky, je jen drama kolektivu egoušů působících na percepční fázi formy a času. Po nekonečná staletí bylo lidské drama sentimentální hrou založenou na tajném potěšení z neintegrované nepravdivé hry. To lze předpokládat, když si člověk uvědomí, že úroveň vědomí lidstva byla po mnoho staletí pod 200. Nyní se úroveň vědomí zvedla až na 207, falešnost hry začíná se odhalovat. Až dosud lidstvo nemělo dokonce ani nejzákladnější schopnost odlišit pravdu od falešnosti. Velké podvodné hry s lidskými životy jsou nyní vidět.

Na počátku devadesátých let ega vytvářela osmdesáti pěti procent světové populace a udržovala negativitu, ale do roku 2003 toto procento již kleslo na sedmdesát osm procent, což ukazuje, že nahrazení falešnosti pravdou je nevyhnutelné.

Otázka: *Záporná lživá hra sama sebe udržuje?*

Odpověď: To je právě důvod jejího převažování a doby trvání. Většinový zisk nastává hrubými i jemnými způsoby. Uspokojení ega je více příjemné a návykové než zachování lidského života, a ještě méně důstojnosti. Charakteristicky, všechno, co je třeba, je pár přehlídek, nějaká bombastická rétorika od demagogů a přitažlivý slogan. Jako odpověď můžeme sledovat čtyřicet milionů lidí, jak sami sebe zotročují a naivně pochodují vstříc své smrti a zničení. To zahrnuje nejen zničení jejich osobního já, ale také jejich domovů a rodin.

„Zemřít za příčinu“ je volání Pied Piper, který vede slepé myši přes propast. Bohužel, fanatici jsou ochotni obětovat nejen sebe, ale také i ostatní. Nedávno

byla jedna revolucionářka dotázána, zda cítila jakoukoli vinu kvůli těm všem nevinným lidem, kteří byli zmasakrováni v chaosu, a ona poznamenala, „Bohužel, někteří musí být obětováni pro dobrou příčinu“ („příčina“ znamená její „příčinu“). Každý diktátor je šťastný, když může obětovat životy svého obyvatelstva pro některé populární heslo. Svět až dosud nemohl odlišit mezi pravým vůdcem a megalomanským diktátorem, nebo mezi státníkem a domýšlivým politikem.

Otázka: *Jak lze předejít takovým katastrofám?*

Odpověď: Dodržením duchovní pravdy, že poslušnost, věrnost a oddanost patří pouze Bohu. Protože mysl není schopna odlišit pravdu od falešnosti, je toto jedinou bezpečnou cestou, na kterou se lze spoléhat.

Otázka: *Co udržuje iluze světa?*

Odpověď: Potěšení ze zisku, moci, prestiže a peněz charismatických politicky protřelých hráčů, kteří se naučili manipulovat s egyptským obyvatelstvem, a hra s lidskou nevědomostí, to udržuje iluze. To je usnadněno ovládnutím médií, která jsou nejnovější herní deskou, na které se obrazy používají k ovládnutí a svádění. Média zjistila, že není ani nutné mít vůbec žádnou skutečnost pro zobrazení. Tzv. „nelineární“ (zde používáno jinak než ve výše uvedeném textu) zobrazovací techniky prostě obcházejí rozum a intelekt a přímo nerušeně naprogramují mysl populace. Realita je nyní považována za irelevantní. (V současných diskusích se vtipkuje o tom, zda objektivní skutečnost dokonce existuje.) Podle Pavlova reflexu je naivní mysl rychle naprogramována a ani si neuvědomuje, že je programována. Pro neintegrování lidí jsou takové hodnoty, jako mír, upřímnost, péče, upřímnost a láska, pouze obrazy, které mají být využívány. Zkreslení je v současné době nejoblíbenější manipulace, kdy obraz obchází rozum.

Otázka: *To zní zhoubně.*

Odpověď: Ne, je to jen připomínka toho, kde byla společnost až do nedávné minulosti. Teprve nedávno se zjistilo, že každá úroveň integrity má svou vlastní a spolehlivou hodnotu, která se značně ukazuje v konečném výsledku. Mnoho velmi úspěšných korporací to vědělo po celou dobu a byly postaveny na integritě a poctivosti. Mají dlouhou a respektovanou tradici.

V knize *Power vs. Force* byl Wal-Mart citován jako příklad úspěšného zavádění integrovaných hodnot v každodenním světě maloobchodu a podnikového managementu. Tyto hodnoty byly ustanovené jako pragmatické provozní normy zakladatelem společnosti Wal-Mart, a přesnost prohlášení v knize byla potvrzena prostřednictvím korespondence se samotným Samem Waltonem. Nyní, o několik let později, se společnost Wal-Mart s více než milionem zaměstnanců stala největší a nejúspěšnější společností v celém světě. Její úspěch je proto důkazem důsledků integrity jako

standardu v podnikání.

Na rozdíl od Wal-Mart (který kalibruje ve vysokých 300+), existuje souběžný, žalostný příklad kolapsu mnoha korporací, které byly zjevně řízeny chtivostí, podvodem a nezohledňováním dobrých životních podmínek zaměstnanců, akcionářů a veřejnosti (kalibrují na 90).

Výrazný příklad těchto kontrastních podniků stručně předvádí praktický dopad duchovních hodnot v „reálném životě“, když jsou uplatňovány v praxi. Takový příklad určitě kompenzuje kritiku, že duchovnost je fantazie, je nepraktická, nebo je jen idealistické zbožné přání. Integrita se objeví v konečném výsledku.

Na rozdíl od těchto společností lze vidět, že není nutné používat posuzující terminologii nebo termíny, jako je dobrý / špatný nebo správný / nesprávný. Jednoduše řečeno, integrita je silná, „funguje“, je konstruktivní a úspěšná, zatímco její opak selže. Integrita je proto praktická, její absence vede ke slabosti a kolapsu.

Koncept integrity je silou, která se dostává do vládních agentur, kde v současné době probíhají různé očistné kampaně. Šikanování, které může převládat na úrovni vědomí 190, již není přijatelné ani ho nelze tak snadno skrývat na úrovni vědomí 207. (Například si uvědomte význam skutečnosti, že federální agentury běžně „ztrácejí“ miliardy dolarů.)

V minulosti byl měřítkem úspěchu zisk nebo prospěch a morálka nebo etické zásady byly obětované nejdůležitějšímu „konečnému výsledku“. Novým měřítkem hodnot je však integrita, podle které jsou nyní korporace, vládní agentury, školy a státní úřady hodnoceny a zkoumány. Je to důsledek úrovně vědomí lidstva stoupající od 190 (pýcha) do 207 (integrita). Požadavek na integritu se přenáší na veřejné osobnosti a mění fungování mnoha sociálních institucí, od účetních firem po úřady, a dokonce i v katolické církvi. Dokonce i média jsou vyzývána k více vyváženému podávání zpráv a větší sociální odpovědnosti.

Otázka: *V této debatě jsou často zmiňovány sociální jevy a historie.*

Odpověď: Ano, protože jsou velmi informativní. Společnost je pouze kolektivní ego v akci. Je to snadné pozorovat a studovat, je to skutečně externalizace a dramtizace ega. Člověk může snadněji identifikovat chybu, pokud je považována za „tam venku“, a ne „uvnitř“. Nicméně s povědomím, informacemi a soucitem mohou být stejné chyby objeveny uvnitř bez zbytečné viny nebo studu. Ego je pouze lidským stavem. Je to jednoduše konstrukce a není opravdu osobní, kromě toho, že se s ním člověk identifikuje a nazývá jej „já“.

Následující část: [Kapitola 15: Karma](#)